

Til sidst foreslås § 126 om god advokatskik ændret, så man sikrer advokatfuldmægtiges teoretiske efteruddannelse.

Lovforslaget er kun et enkelt led i regeringens bestræbelse på at få en hurtigere behandling af især de mange småsager. Regeringen har allerede gennemført flere initiativer med samme formål. Lad mig nævne vedtagelsen i 1995 vedrørende fire rejsedommere, muligheden for at flytte en straffesag til en anden byret med kortere ventetid, vedtagelsen af at tilføre domstolene flere ressourcer, sidst de 20 mio. kr. i forbindelse med finansloven for 1997, og udviklingen af nye edb-sagsbehandlingssystemer.

I den kommende tid kan der desuden forventes flere initiativer og lovændringer til fremme af sagsbehandlingen, når den af ministeren nedsatte arbejdsgruppe om sagsbehandlingstider og effektivitet afslutter arbejdet.

Socialdemokratiet støtter det foreliggende forslag og håber på en hurtig vedtagelse i Tinget.

Erling Oxdam (V):

I dette lovforslag afskaffer justitsministeren ikke helt advokaterne, men det kommer jo nok senere som et resultat af Småsagsudvalgets arbejde.

Til gengæld skal advokaterne nu bogstaveligt talt stå ret for dommerne. Nu skal det være slut med advokaters smøleri. Selv udsættelser, som begge advokater er enige om, kan dommeren modsætte sig. Sagerne skal gå hurtigere end nu, javel – vi kender blødersagen, hvor man fik en reprimande – men det må ikke gå ud over kvaliteten. Eller med andre ord: Hensynet til hurtigheden må ikke bevirke, at der afsiges materielt urigtige domme.

Det er et synspunkt, som vi som advokater ofte har fået dommerne til at følge. Når vi i sidste øjeblik kommer med udvidelsen af påstanden eller nye anbringender, siger dommeren, at fristen er overskredet. Der er jo frister også nu, men af hensyn til et rigtigt domsresultat bør der tages hensyn til det. Den nye skærpelse her må som sagt ikke bevirke, at der afsiges materielt urigtige domme.

Hvis advokaterne ikke overholder de af dommerne fastsatte frister for aflevering af proceskrifter, har det udeblivelsesvirkning, således at modparten får ret. Dette må ikke misbruges af dommerne.

Da jeg for ca. 35 år siden begyndte at drive selvstændig advokatforretning, sagde en god, gammel kollega til mig: Folk lægger såmænd

ikke så meget vægt på, om det går godt eller dårligt med deres sag, bare det går hurtigt. Dette tvivlsomme råd har jeg ikke fulgt; det skal både gå hurtigt og godt og forsvarligt, når man fører retssager. Der skal ikke jappes.

I øvrigt er der ingen advokater, der bevidst ønsker at smøle med retssagerne. Vi får jo simpelt hen ikke salærerne, før sagerne er færdigbehandlet, mens dommerne blot kan sidde stille og vente på at få deres faste løn.

Men nu skal advokaterne endog have flere pligter, selv om de mister indtægter – både har mistet og vil miste. F.eks. står skødeskrivning åben for alle. Småsager under 30.000 kr. skal være uden advokatbistand; inkassobureauer skal føre sagerne, og bobestyrere skal tage dødsboerne.

Nu skal vi også betale fuldmægtigenes teoretiske uddannelse. Jeg er bange for, at det vil bevirke, at færre vil blive ansat.

Der er også mange gode ting i lovforslaget. Der bliver ansat flere dommere, der bliver bevilget flere dommere, der bliver hurtigere domsafsigelse, men der er ikke noget om, hvad der sker dommerne, hvis de ikke overholder fristerne på henholdsvis 6 uger og 3 måneder; dér sker ikke noget.

Så vil jeg lige spørge: Hvorfor står der noget om afsigelse vedrørende straffesager midt i en lov om civile retssager? Det kan jeg måske få et svar på.

Godt, at forkyndelse nu foranlediges af retten. Det har været et rod indtil nu. Det er også godt, at der kræves en udførlig sagsfremstilling og ikke kun en kort, for det kan folk ikke; der skal advokater til at skrive stævningerne.

Jeg kunne også tænke mig at spørge, hvorfor retten bør indkalde parterne til et særligt forberedende møde efter § 355? Hvorfor står der ikke, som i det efterfølgende, at de skal gøre det?

Jeg synes, der er mange udmærkede ting. Der er lidt mærkværdighed med hensyn til ting, man ikke har taget med i første retsinstans, f.eks. at hvis man ikke husker at tage det med i ankestævningen, kan man ikke komme med det, medmindre man kender dommeren godt eller i hvert fald står sig godt med ham. Det er lidt ejendommeligt. I det hele taget er der nogle meget skrappe frister og virkninger af, at man ikke overholder dem.

Men det korte af det lange er, at Venstre kan være med til dette lovforslag. Vi kan støtte det for at få en hurtigere sagsbehandling. Det skal bare ikke gå ud over rytmen i retsplejen og heller ikke gå ud over domsresultaterne.